

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: **WORLD LOGISTICS PLUS s.r.o.**
sídlem Nad hradním vodojemem 11/29, Praha 6
zastoupen JUDr. Tomášem Matouškem, Ph.D., advokátem
sídlem Baškirská 1404/1, Praha 10

proti:

žalovanému: **Oblastní inspektorát práce pro Středočeský kraj**
sídlem náměstí Barikád 1122/2, Praha 3

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 27. 2. 2024 se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který spatřoval v postupu žalovaného při kontrole dodržování pracovně právních předpisů dle § 126 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) za období 1. 1. 2022 do 4. 4. 2023, provedené v provozovně společnosti Nagel Česko s.r.o. na adrese Logistický park Ostředek, Chocerady.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

2. Pro úplnost Městský soud v Praze na tomto místě uvádí, že v podané žalobě se žalobce současně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2024 č.j. 10061/4.71/23-25 sp.zn. I4-2023-804, jímž žalovaný rozhodl o námitkách žalobce podaných dne 6. 2. 2024 proti kontrolnímu zjištění žalovaného, shrnutému v protokolu o kontrole ze dne 9. 1. 2024 č.j. 10061/4.71/23-22. Městský soud žalobu proti rozhodnutí o námitkách proti kontrolnímu zjištění usnesením ze dne 20. 3. 2024 č.j. 6 A 22/2024-17 vyloučil k samostatnému projednání, a usnesením ze dne 22. 4. 2024 č.j. 6 A 37/2024-23 ji následně odmítl jako nepřijatelnou, jelikož sdělení o vyřízení námitek, proti němuž byla podána žaloba, není rozhodnutím přezkoumatelným v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Je ovšem třeba poznamenat, že žalobní námitky na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v postupu žalovaného při kontrole a proti rozhodnutí žalovaného o námitkách proti kontrolnímu zjištění se v podané žalobě prolínají.

Obsah žaloby

3. K obsahu žaloby soud nejprve uvádí, podstatný text žaloby je doslova přejat (překopírován) z obsahu námitek proti kontrolnímu zjištění, případně je pouze upravena terminologie použitá v námitkách tak, aby lépe odpovídala následnému soudnímu řízení (tj. např. namísto pojmu „kontrolovaná osoba“ v námitkách je v žalobě užit pojem „žalobce“ atd.). S přihlédnutím k uvedenému soud přikročil pouze ke stručné rekapitulaci hlavních žalobních námitek. Vycházel přitom z toho, že oběma účastníkům řízení je znám spor, není tedy nezbytné v narativní části rozsudku uvádět veškerou žalobní argumentaci. To však neznamená, že by městský soud nepřihlédl ke každé námitce.
4. Soud tedy rekapituluje, že žalobce namítal místní nepříslušnost Oblastního inspektorátu práce pro Středočeský kraj, upozornil, že žalobcovo sídlo se nachází v Praze, kde také žalobce vykonává svou činnost, a ohledně fyzických osob, se kterými měl žalobce sjednanu pracovní smlouvu či dohodu o provedení práce a které rovněž vykonávaly pracovní činnost v Praze, je tedy místně příslušný inspektorát práce pro hlavní město Prahu bez ohledu na to, že se tyto fyzické osoby při kontrole právě nacházely ve Středočeském kraji.
5. Dále žalobce, zjednodušeně řečeno, zpochybňoval kontrolní závěry žalovaného. Žalobce především podrobně na několika místech žaloby rozváděl, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci, když například dostatečně neproověřil možnost vzniku konkludentního pracovního poměru jednotlivých fyzických osob se společností SKARKO s.r.o. či Nagel Česko s.r.o., či nevážil možnost vzniku faktického pracovního poměru, či neuznal v úvahu možnost jednorázové mezilidské výpomoci, či neuznal možnost vyslání zaměstnanců na služební cestu.
6. V další žalobní námitce žalobce namítal, že kontroloři žalovaného jednali s fyzickými osobami česky, přestože tyto osoby neovládaly češtinu, a ponechávali tlumočit osoby, u nichž neproověřili případný protichůdný zájem na výsledku kontroly, nezkoumali ani jejich jazykovou výbavu k tlumočení, nepřihlédl k vlivu stresu těchto dalších účastníků kontroly.
7. V dalším okruhu žalobních námitek žalobce upozornil na některé konkrétní rozpory mezi údaji zjištěnými vytěžením fyzických osob a shromážděnými dokumenty, namítal, že žalovaný tyto rozpory nijak nezkoumal.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

8. Žalobce dále namítal, že žalovaný nedůvodně žádal o součinnost Úřad práce, Krajskou pobočku v Příbrami, když sídlo a místo podnikání žalobce je v Praze 6 a kontrola proběhla ve skladových prostorech v Říčanech.
9. Žalobce dále namítal, že žalovaný se nijak nevypořádal se skutečností, že při neohlášené kontrole dne 4. 4. 2023 nebyl přítomen jednatel žalobce, v této souvislosti se účelově nezabýval ani důvody nepředložení požadovaných dokumentů, což žalobce detailně rozváděl.
10. Žalobce dále namítal, že nebyl splněn materiální předpoklad správního trestání, a to společensky škodlivá protiprávní činnost, vyzdvihl přitom prospěšnost zaměstnávání ukrajinských a moldavských dělníků v dané lokalitě v rozhodné době. Postup žalovaného má žalobce za diskriminační, když žalovaný nedůvodným formalizmem vytváří překážky svobodnému podnikání nad rámec zákona.
11. Žalobce navrhl, aby soud určil, že kontrola dodržování pracovně právních předpisů dle ust. § 126 ods. 2 zákona o zaměstnanosti za období od 1. 1. 2022 do 4. 4. 2023, provedená dne 4. 4. 2023 v provozovně společnosti Nagel Česko s.r.o. na adrese Logistický park Ostředek, Chocerady, je nezákonná, a aby žalovanému zakázal pokračovat v této kontrole.

Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě mimo jiné uvedl, že podle jeho názoru převážná většina žaloby polemizuje se závěry kontroly, tedy kontrolními zjištěními, případně s kvalitou podkladů těchto zjištění či přesvědčivostí úvah kontrolujícího a jeho nadřízeného. Podle žalovaného ovšem kontrolní zjištění jako takové nemůže být nezákonným zásahem, neboť kontrolní zjištění není samo o sobě způsobilé zasáhnout do právní sféry kontrolované osoby.
13. K námitce místní nepříslušnosti, která by dle žalovaného jako jediná mohla být potenciálním nezákonným zásahem, žalovaný uvedl, že k předmětné kontrole místně příslušný byl. Místní příslušnost oblastního inspektorátu práce se řídí místem činnosti kontrolované osoby, přičemž všechny osoby, které byly pojaty do kontrolního vzorku, byly zastiženy při práci v obci Chocerady ve Středočeském kraji. Žalobce tak vyvíjel svou činnost, tedy umožňoval výkon práce osob pojatých do kontrolního vzorku, v místní působnosti žalovaného.
14. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby.

Jednání před soudem

15. Při jednání konaném před Městským soudem v Praze dne 7. 11. 2024 žalobce i žalovaný setrvali na svých procesních stanoviscích, odkázali na svá písemná podání.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. K včasnosti žaloby soud poznamenává, že při jejím posouzení vycházel z obsahu správního spisu, kdy shledal, že žalobce se o tvrzeném nezákonném zásahu prokazatelně dozvěděl až na základě doručení protokolu o kontrole ze dne 9. 1. 2024; namítaná místní nepříslušnost Oblastního inspektorátu práce pro Středočeský kraj je pak okolností, která má trvajících charakter. Vzhledem k podání žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

dne 27. 2. 2024 je tak subjektivní dvouměsíční lhůta k podání žaloby ve smyslu ust. 84 odst. 1 § s. ř. s. zachována.

17. Městský soud v souladu s § 87 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
18. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
19. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č.j. 2 Aps 1/2005-65 nebo např. rozsudek ze dne 14. 9. 2017, č.j. 1 Afs 217/2017-34) je namíste ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout tehdy, pokud jsou kumulativně splněny všechny podmínky stanovené v tomto ustanovení. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka).
20. Nejprve se soud i s ohledem na námitky žalovaného zabýval přípustností žalobních námitek.
21. Principy posuzování přípustnosti a důvodnosti zásahové žaloby (a též její včasnosti) byly definovány v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č.j. 7 As 155/2015-160, č. 3687/2018 Sb. NSS., tak, že *„[p]okud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem ‚zásahem‘ ve smyslu legislativní zkratky v § 84 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu.“* Teprve není-li ve věci dán výše uvedený důvod pro odmítnutí žaloby, je namíste zkoumat její přípustnost ve smyslu § 85 s. ř. s., tedy existenci jiných právních prostředků, kterými se lze domáhat ochrany nebo nápravy, a až poté její včasnost podle § 84 odst. 1 s. ř. s. Pokud jde o nedostatek pojmových znaků nezákonného zásahu a s tím spojený nedostatek podmínek řízení, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu však dodal, že *„odmítnout žalobu z uvedeného důvodu lze jen tehdy, je-li nemožnost, aby v žalobě tvrzené jednání bylo nezákonným zásahem, zjevná a nepochybná. Soud zde bude přiblížit též k závěrům ustálené judikatury, která dále vysvětluje, které úkony veřejné správy nezákonným zásahem nejsou a nemohou být“*. Ačkoliv byl výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu zrušen nálezem Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, zrušovací důvody se týkaly jen otázky posuzování včasnosti zásahových žalob proti tzv. trvajícím zásahům; zbylé závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu zůstaly nedotčeny.
22. V projednávané věci žalobce nezákonný zásah spatřuje v jednání žalovaného, který v provozovně jiné obchodní společnosti provedl kontrolu dle kontrolního řádu se zaměřením na „nelegální zaměstnávání“, přičemž v rámci kontroly dle žalobce zejména nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, takže kontrolní zjištění neodpovídají skutečnosti, nebylo přihlédnuto k některým vyvstalým rozporům mezi podklady a zjištěnými údaji, dále došlo dle žalobce k procesním pochybením, jako jednání s fyzickými osobami cizí státní příslušnosti na místě kontroly bez tlumočnicka, nedůvodná součinnost s místně nepřislušným úřadem práce, provedení kontroly v nepřítomnosti jednatele žalobce. Dále dle žalobce nebyl splněn

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

materiální předpoklad správního trestání, a to společensky škodlivá protiprávní činnost, vůči žalobci bylo postupováno diskriminačně a nedůvodně formalisticky a tím byly vytvářeny překážky svobodnému podnikání nad rámec zákona. Žalobce se cítí být dotčen kontrolními zjištěními a vyřízením námitek.

23. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 3. 2021, č.j. 4 Ads 66/2020-33, kdy rozhodoval o podobné věci, ohledně těchto uvedených žalobních námitek je nejprve namístež zabývat se otázkou, zda popsání jednání žalovaného je nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. V tomto ohledu je podstatné i samotné rozhraničení mezi otázkami, které v zásadě přísluší soudu řešit v rámci žaloby proti správnímu rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., a jež tedy s ohledem na zásadu subsidiarity zásahové žaloby nelze definičně považovat za zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., a otázkami, které naopak kognici soudu v řízení o zásahové žalobě podléhají, neboť jejich zákonnost nelze reálně posoudit v některém z přednostních žalobních typů.
24. Zde lze analogicky vyjít i z obsáhlé judikatury zabývající se podmínkami rozhraničení mezi žalobou proti rozhodnutí a zásahovou žalobou ve vztahu k daňové kontrole, neboť i když ta se řídí svébytnou právní úpravou v daňových předpisech, samotný princip subsidiarity vychází ze systematických souvislostí právní úpravy v s. ř. s., a dopadá proto stejnou měrou jak na daňovou kontrolu, tak na kontrolu podle kontrolního řádu.
25. Inspirativní je v tomto směru především usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č.j. 1 Afs 183/2014-55, č. 3566/2017 Sb. NSS, kde bylo upozorněno na to, že pomocí zásahové žaloby nelze docílit „předstižného“ posouzení zákonnosti takových jednotlivých procesních úkonů správce daně, které samy o sobě nemají povahu zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s., ale jejichž zákonnost může mít význam při posuzování zákonnosti případného rozhodnutí, jímž by na základě zjištění z daňové kontroly byla stanovena daň. Předmětem řízení o zásahové žalobě ve věci daňové kontroly není výsledek kontroly, tedy obsah zjištění při kontrole získaných, nýbrž samotné jednání správce daně v kontrole. Soudní ochrana proti daňové kontrole směřuje k tomu, aby zajistila, že správce daně uplatní své pravomoci v souladu se zákonem; naopak neposkytuje ochranu před výsledkem kontroly, tedy před kontrolními zjištěními.
26. Tomu odpovídá i ustálená rozhodovací praxe, podle níž *„výsledky kontroly, provedené podle zákona o státní kontrole, mohou být podkladem pro zahájení správního řízení o uložení pokuty vůči odpovědnému subjektu a jedním z důkazů, kterým je prokazováno protiprávní jednání odpovědného subjektu, avšak samy o sobě nenabrazují ani nemohou nahradit dokazování provedené postupem stanoveným správním řádem v rámci následně vedeného správního řízení o uložení správní sankce (...). Kontrolní zjištění podle zákona o státní kontrole zachycená v protokolu o kontrole tak z povahy věci nejsou nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., neboť jimi nedochází k žádnému zkrácení kontrolované osoby na jejích právech“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2015, č.j. 9 As 98/2015-32).
27. Kontrolní zjištění tak nejsou sama o sobě ani potencionálně způsobilá jít žalobci k tíži, neboť jimi nedochází k žádnému krácení osoby na jejích právech. Do práv žalobce je způsobilé zasáhnout až rozhodnutí, které je výsledkem správního řízení o správním deliktu, přičemž proti tomuto rozhodnutí se lze bránit žalobou ve smyslu § 65 s. ř. s. (srovnej rozsudek

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2016, č.j. 6 As 95/2015-24). Za situace, kdy by nebylo zahájeno navazující správní řízení o uložení pokuty, do právního postavení žalobce by nebylo nijak zasazeno, neboť sama kontrolní zjištění a závěry z nich vyplývající nejsou bez dalšího jakkoliv vykonatelné či způsobilé vyvolat takové právní následky, které by znamenaly újmu pro žalobce (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2006, č.j. 8 Aps 4/2006-98, či ze dne 30. 4. 2014, č. j. 6 Afs 46/2014-39, a ze dne 29. 3. 2021, č.j. 4 Ads 66/2020-33).

28. Ze shora uvedeného tedy vyplývá, že v projednávané věci provedená kontrola, namítané procesní úkony, učiněná kontrolní zjištění a vypořádání se s námitkami žalobce proti těmto kontrolním zjištěním (viz zejména bod 22 odůvodnění tohoto rozsudku) nemohou být nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. K případné újmě žalobce by vedlo až rozhodnutí, kterým by byla v případném navazujícím správním řízení žalobci uložena pokuta. Nezákonnost postupů žalovaného a nesprávnost jeho závěrů by žalobce mohl namítat v rámci navazujícího správního řízení. Prostřednictvím zásahové žaloby však nelze docílit jakéhosi „předstižného“ posouzení zákonnosti jednotlivých procesních úkonů žalovaného při provedení kontroly, jejichž zákonnost může mít význam pro posuzování následné zákonnosti případně vydaného rozhodnutí, kterým by byla žalobci uložena pokuta (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2019, č.j. 9 Afs 113/2018-31).
29. Výjimkou v tomto směru by mohly být pouze ty dílčí úkony prováděné kontroly či její celkové důsledky, které by žalobce nedůvodně zatěžovaly, popř. omezovaly v jeho činnosti, nebo které by vedly např. k neoprávněnému shromažďování údajů o jeho činnosti u správního orgánu. Tomuto rozměru dotčení práv žalobce by totiž nebylo možné čelit prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí vydanému v přestupkovém či jiném správní řízení, neboť je nutno připustit, že na provedenou správní kontrolu vůbec nemusí správní řízení navazovat, popř. nemusí být ukončeno rozhodnutím, jemuž by se žalobce mohl bránit (např. když by ve výsledku došlo k zastavení takového řízení) a ve vztahu k němuž by se mohl domáhat nápravy a vyslovení nezákonnosti takového typu zásahu do jeho autonomní sféry.
30. V podané žalobě žalobce namítal dotčení svých práv v tomto směru, když namítal provádění kontroly místně nepříslušným správním orgánem. Uvedenou námitku tedy soud považuje za potenciálně způsobilou směřovat proti zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s. Městský soud při posouzení uvedené námítky vyšel z ust. § 6 odst. 5 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, dle něž místní příslušnost inspektorátu k výkonu kontroly se řídí místem činnosti kontrolované osoby a u organizační složky státu jejím sídlem; ve správním řízení se řídí místní příslušnost správním řádem. Úřad může v jednotlivých případech hodných zvláštního zřetele, zejména z důvodu podjatosti, písemně pověřit provedením kontroly jiný než místně příslušný inspektorát.
31. Městský soud v Praze s ohledem na dikci citovaného ustanovení uvádí, že nemá pochyb o místní příslušnosti žalovaného Oblastního inspektorátu pro Středočeský kraj v projednávané věci. Jak správně poznamenal žalovaný ve vyjádření k žalobě, místní příslušnost oblastního inspektorátu práce se řídí místem činnosti kontrolované osoby, přičemž všechny osoby, které byly pojaty do kontrolního vzorku, byly zastíženy při práci v obci Chocerady ve Středočeském kraji. Žalobce tak vyvíjel svou činnost, tedy umožňoval

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

výkon práce osob pojatých do kontrolního vzorku, v místní působnosti žalovaného. Tvrzená, avšak žalobcem nikterak doložená, skutečnost, že tyto osoby mohly vykonávat práci také v působnosti jiného oblastního inspektorátu práce, by mohla vést toliko k závěru, že místně příslušných je více oblastních inspektorátů práce. Tuto situaci upravuje správní řád jako obecný právní předpis. Dle § 11 odst. 2 věty první správního řádu provede příslušné řízení ten správní orgán, který učinil první úkon z moci úřední, což byl v tomto případě právě žalovaný. Městský soud tedy uzavírá, že námitka místní nepřislušnosti žalovaného není důvodná.

32. Dále městský soud doplňuje, že z obsahu správního spisu nezjistil, že by postup žalovaného spočívající v provedení kontroly v místě, kde nemá žalobce sídlo, avšak byla tam žalobcovými zaměstnanci vykonávána pracovní činnost, vedl například k nehospodárnému průběhu kontroly či k administrativnímu zatížení žalobce v míře větší, než kterou je povinen snášet podle zákona, a že by byl zvolen v rozporu se základními zásadami dobré správy. A co je pro posouzení žalobní námitky zásadní, žalobce ani soudu nesdělil, v čem by mu namítaná skutečnost mohla jakkoli omezit práva. Žalobce namítl pouze to, že příslušný oblastní inspektorát práce nebyl místně příslušný k provedení kontroly. Žalobcova námitka je tedy zcela obecná a nelze z ní dovodit jakýkoli zásah správního orgánu, natož citelný, do veřejných subjektivních práv žalobce.

33. Městský soud v Praze tak uzavírá, že neshledal v postupu žalovaného žádné vady.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Na základě shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobcem namítané jednání žalovaného spočívající v místní nepřislušnosti oblastního inspektorátu práce, v postupu při kontrole a v jeho kontrolních zjištěních nelze kvalifikovat jako nezákonný zásah žalovaného, kterým byl žalobce přímo zkrácen na svých právech. Proto soud žalobu podle ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.

35. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jeden z nich.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. listopadu 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.